

De bijzondere zaak van... *Praktijk*

Advocaten ontmoeten kleurrijke personen en komen in bizarre situaties terecht. Bijna iedereen kent wel bijzondere voorvallen die tot nadenken stemmen of gewoon vermakelijk zijn. René de Groot nam het in Terneuzen op voor de wolf die eind vorig jaar de streek onveilig maakte.

Jan Pieter Nepveu
freelance journalist

Hoewel opgegroeid tussen Amsterdam en Den Haag, heeft René de Groot (40) zich laten verleiden advocaat te worden bij Adriaanse & Van der Weel in het verre Terneuzen. Hij herinnert zich zijn eerste aankomst met de pont in Zeeuws-Vlaanderen nog als de dag van gisteren. 'We gingen over de Westerschelde en zagen een nevelig land opdoemen, kaal zonder bomen, en ik verstond er de mensen slecht.' Maar nu wil hij er nooit meer vandaan.

Hij werkt in zijn kamer op de derde etage van een kantoorgebouw, waar je de Westerschelde kunt ruiken en zien. De secretaresse brengt een kop koffie en De Groot neemt een slok. Hij praat over de bijna legendarische wolf van Walsoorden, die hier van oktober tot december voor veel tumult heeft gezorgd. Sindsdien geldt De Groot bij zijn kantoorgenoten, die doorgaans alleen zaken doen voor bedrijven en overheden, als de wolvenspecialist.

Eind vorig jaar kwamen 62 schapen gruwelijk aan hun eind. Iedereen is ervan overtuigd dat een aantal schapen door een wolf gedood is. 'Als je een schaap aantreft met specifieke verwondingen, kun je met honderd procent zekerheid zeggen dat het door een wolf te grazen is genomen', zegt De Groot. Hij geeft wat details. 'Wolven grijpen een schaap in de nek, waarna ze het op de rug leggen, de darmen eruit vreten met een stukje van het vlees, en het karkas achterlaten.'

René de Groot

Advocaat en wolf

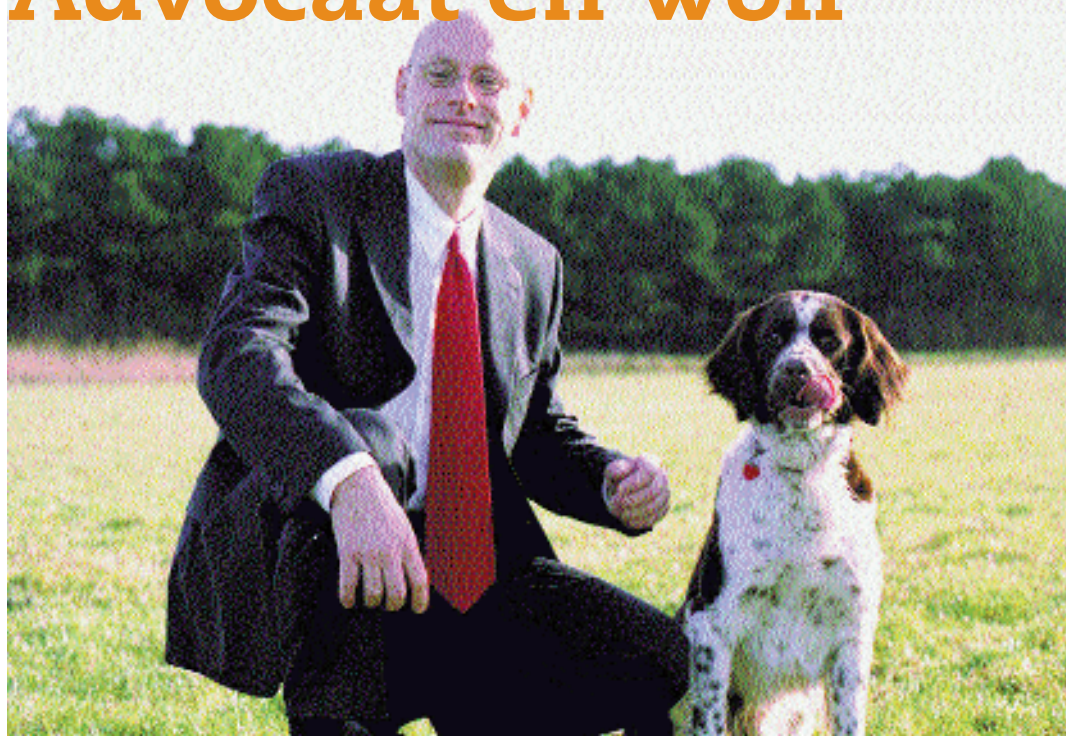

Foto: Mark Neelermans

René de Groot: 'Een wolf was niet mijn stiel, maar je kunt ook zaken doen om principiële redenen.'

Anderzijds kan aan de hand van de verwondingen ook met zekerheid gesteld worden dat sommige schapen niet door een wolf zijn aangevallen, maar door een 'gek of een wilde hond'.

Hoe dan ook, de officier van justitie heeft de politie instructie gegeven om de wolf desnoods te doden. Dat was zeer tegen de zin van de Stichting Wolvenopvang Nederland. De stichtingsvoorzitter maakte zich grote zorgen en vroeg De Groot, dierenvriend en al raadsman van de Stichting Wakker Dier, om bijstand. 'Een wolf was niet mijn stiel, maar je kunt ook zaken doen om principiële redenen of omdat je ze leuk vindt.' Wolven zijn een bedreigde diersoort, genieten strikte bescherming en mogen niet afgeschoten worden. De officier zou in strijd met de jachtwet en strenge Europese richtlijnen hebben gehandeld. De Groot stuurde hem dan ook een brief op poten. 'Ik heb gezegd dat ook de officier zich aan de wet moet houden en in feite de politie opdracht had gegeven om een strafbaar feit te plegen.'

De schapenboeren namen de advocaat zijn juridische tussenkomst niet in dank af en hebben hem dat laten merken ook. Voor de kerstdagen ontving De Groot een gruwelijke kerstkaart. 'Het was een foto van een schaap waarvan alle darmen eruit lagen, dat zag er heel onsmakelijk uit. Er zat een boze, sarcastische brief bij waarin mij prettige kerstdagen werden gewenst.' Maar hij ontving ook veel steunbetuigingen, waarin hij aangespoord werd de wolf te blijven helpen. Die kwamen, erkent De Groot, vooral uit de Randstad. 'Hier leven we wat dat betreft in een toch wat ruiger gebied.'

Zijn bijstand heeft hij tot de brief aan de officier kunnen beperken, want de wolf is van het ene op het andere moment verdwenen en waarschijnlijk neergeschoten in België. Bij een Belgische persfotograaf is een anonieme e-mail binnengekomen waarin iemand schreef de wolf te hebben neergelegd. Daarna is van de wolf niets meer vernomen en heeft de politie de speurtochten naar hem, en de anonieme jager, gestaakt. n